

вено, защото едва ли ще се намѣри поне една кжща изъ най-старитѣ части на централния Сливенъ, днешнитѣ обитатели на която да сж потомци на стария ѝ стопанинъ. Изселването на сливенци въ Влашко и Русия (1830 г.) е понесло съ себе си и що-годѣ запазенитѣ тукъ традиции. Кжща и дворове сж запустѣли, а сегашнитѣ имъ собственици сж посрѣдствени, нови и прѣнесени тамъ отъ други краища на града. Тѣй заправяниятъ централенъ Сливенъ е нараствалъ постепенно въ посока отъ Селишкото устие къмъ Машатлъка и отъ дѣсния брѣгъ на Селишката рѣка къмъ площада Аба Пазаръ. Втора слѣдъ махалата Делѣ-Балта, по дата и редъ, иде Кафтанджийската, а третя — Мангърската. Въ тѣхъ не е живѣло нито едно турско сѣмейство, и то не току тѣй случайно, защото е свързано съ даденитѣ привилегии на новитѣ сливенски поселенци и съ факта, че поне най-рано турското поселване въ централния Сливенъ, на югъ отъ тия три махали, е станало слѣдъ заселването на махалата Делѣ-Балта и даже Кафтанджийската. Послѣдното име сжщо турско и излиза отъ кафтанджѣ, работникъ и търговецъ на кафтани, старонародни абяни дрѣхи¹⁾. Названието на тая махала говори и за старославянската индустрия, тѣй развита въ града още прѣди идването на Х. Калфа въ него. Отъ тукъ става ясно, че ако не $\frac{2}{3}$, то поне половината отъ първитѣ сливенски поселенци на централния Сливенъ, въ края на XIV-я и началото на XV-я вѣкъ, сж били индустриалци (кафтанджии, абаджии, кебеджии и т. н.), както ще се види въ отдѣла за економическия развой на града Сливенъ. Мангърската махала е взела прѣкора на сливенски богаташъ Мангжроолу, — баща на Василчу Х. Калудинъ. До скоро понятието мангърлия бѣше синонимъ на богатъ, състоятеленъ човѣкъ.²⁾ Останалитѣ три махали на централния Сливенъ

¹⁾ За старото облѣкло на сливенци, пазено до 1800 г., ще се говори малко по-долу. Думата кафтани е турска, а не само турска. Тя ще се е срѣщала и въ прабългаритѣ, подобно на думата сукманъ, (цукманъ, чукманъ), като женско облѣкло, която се срѣща почти у всички народи отъ тюркски произходъ. Ние имаме много носийни термини, които като стари, не сж прѣминали отъ турцитѣ, а сж самобитни.

²⁾ Единъ отъ потомцитѣ на Мангжроолу — Василчу — е живѣлъ до днешната мжжка гимназия, въ бившия домъ на учителя Вичевъ.